

Úvod

Rebel je ten, kdo nežije jako robot podmíněný minulostí.

Náboženství, společnost, kultura – nic z toho, co je včerejší, žádným způsobem nezasahuje do jeho způsobu nebo stylu života.

Žije individuálně – ne jako čep v kole, ale jako organická jednotka. O jeho životě nerozhoduje nikdo jiný, ale jen on sám svou inteligencí. Tou hlavní podstatou jeho života je svoboda – nejenže žije ve svobodě, on i všechny ostatní nechává žít svobodně.* Nedovoluje nikomu, aby mu zasahoval do života, ani nezasahuje do života nikoho jiného. Pro něho je život tak posvátný – a svoboda je vrcholnou hodnotou – že pro něj může obětovat všechno; čest, postavení, a dokonce i sám život.

Svoboda je pro něj tím, čím Bůh býval pro takzvané *zbožné lidi* v minulosti. Svoboda je jeho Bůh.

Člověk žil v dřívějších dobách jako ovce, jako součást davu, která následuje své tradice i konvence – následuje stará písma a dávná pokání. Ale takový způsob života byl antiindivi-

**Svoboda – Odvaha být sám sebou*, Osho, Eugenika – pozn. vyd.

duální; pokud jsi křesťan, nemůžeš být osobitý, pokud jsi hinduista, nemůžeš být osobitý.

Rebel je ten, kdo žije zcela podle svého vlastního světla a riskuje všechno ostatní pro svou základní hodnotu svobody.

Rebel je současná osoba. Davy dnešní nejsou.

Hinduisté věří v písma, která jsou pět nebo deset tisíc let stará. Takovým případem jsou také i ostatní náboženství – mrtví dominují živým.

Rebel se bouří proti mrtvým a bere život do svých vlastních rukou. Nebojí se být sám, naopak si užívá svou samotu jako jeden z nejcennějších pokladů. Dav ti dává ochranu, bezpečí – za cenu tvé duše. Zotročuje tě. Dává ti pokyny – jak žít; co dělat, co nedělat.

Na celém světě má každé náboženství cosi jako *Desatero přikázání* – a ta byla dána lidmi, kteří neměli ani ponětí, jaká bude budoucnost, jaké bude v budoucnosti lidské vědomí. Je to, jako by malé dítě mělo napsat tvůj celoživotní příběh, aniž by vůbec vědělo, co znamená mládí; aniž by vůbec vědělo, co znamená stáří, aniž by vůbec vědělo, co znamená smrt.

Všechna náboženství jsou zaostalá a surová – a formují tvůj život. Přirozeně je celý svět plný trápení a není ti dovoleno být sám sebou.

Každá kultura chce, abys byl jen kopie, abys nikdy neměl svou vlastní originální tvář.

Rebel je ten, kdo žije podle svého vlastního světla a pohybuje se podle svého vlastního rozumu. Vytváří svou cestu tím, že po ní jde; nenásleduje dav na superdálnici.

Jeho život je nebezpečný – ale život, který není nebezpečný, není vůbec život. Přijímá výzvu neznámého. Nečelí neznámému, které přichází v budoucnosti a je připravené minulostí. Toto vytváří celou úzkost lidstva; minulost tě připraví, budoucnost se nikdy nestane minulostí. Tvoje včera nikdy nebude tvoje zítra.

Ale dodnes to tak je, tak člověk žil. Tvoje včerejšky tě připravují na tvé zítřky. A překážkou se stává samotná příprava. Nemůžeš volně dýchat, nemůžeš volně milovat, nemůžeš volně tancovat – minulost tě všemi možnými způsoby ochromila. Břemeno minulosti je tak těžké, že jsou pod ním všichni rozdrceni.

Rebel se jednoduše loučí s minulostí.

Je to neustálý proces; proto být rebellem znamená být nepřetržitě v odboji, protože každý okamžik se stane minulostí. Každý den se stane minulostí. Není to tak, že minulost je již pohřbená – pohybuješ se skrze ni v každém okamžiku. Proto se rebel musí naučit novému umění. Umění umírání každého oka-

mžiku, který uplynul, aby mohl žít svobodně v novém okamžiku, jenž přišel.

Rebel znamená nepřetržitý proces vzpoury; není statický. A právě v tom vnímám rozdíl mezi revolucionářem a povstalcem.

Revolucionář je také podmíněn minulostí. Nemusí být podmíněn Ježíšem Kristem ani Gautámou Buddhou, ale je podmíněn Karlem Marxem nebo Mao Ce-tungem, Josefem Stalinem, Adolfem Hitlerem či Benitem Mussolinim... není podstatné, kdo ho podmínil. Revolucionář má svou vlastní svatou bibli – *Kapitál*, svou svatou zemi – Rusko; svou vlastní mekku – Kreml... a jako žádný jiný zbožný člověk nežije podle svého vlastního vědomí. Žije podle svědomí, které vytvořili jiní.

Tudíž revolucionář není nic jiného než reakcionář. Může být proti určité společnosti, ale vždy je pro jinou společnost. Může být proti jedné kultuře, ale je okamžitě připraven na další kulturu. Pouze se přemísťuje z jednoho vězení do druhého vězení, od křesťanství ke komunismu; od jednoho náboženství k jinému náboženství, od hinduismu ke křesťanství. Svá vězení střídá.

Rebel se jednoduše vymaní z minulosti a nikdy nedovolí, aby ho ovládla minulost. Je to konstantní, nepřetržitý proces. Celý život rebela je jako oheň, který hoří. Do posledního

dechu je svěží, je mladý. Nereaguje na žádnou situaci podle svých minulých zkušeností; na každou situaci reaguje podle svého současného vědomí.

Pro mě být rebel je jediný způsob, jak být zbožný, a takzvaná *náboženství* nejsou vůbec náboženství. Kompletně zničila lidstvo, zotročila lidské bytosti, spoutala jejich duše; takže na povrchu se zdá, že jsi volný, ale hluboko uvnitř tvé náboženství vytvořilo určité svědomí, které má nad tebou nadvládu.

Je to skoro tak jak to popsal jeden velký vědec José Delgado ... Zjistil, že v lidském mozku je sedm set center. Tato centra jsou spojena s celým tvým tělem, celým systémem. Je tam centrum pro sex, je tam centrum pro inteligenci a pro všechno ve tvém životě. Pokud je do určitého centra v mozku implantována elektroda, dojde k velmi zvláštnímu jevu. Poprvé to tento vědec předvedl ve Španělsku.

Vložil elektrodu do mozku nejsilnějšího býka – dálkové ovládání měl v kapse – stál na bojišti, zamával červeným praporem a býk se zuřivě hnál k němu.

Byl to ten nejnebezpečnější býk v celém Španělsku a sešly se tisíce lidí, aby se podívaly zúčastnily. Lidé se na tento fenomén dívali, dech se jim tajil, přestali mrkat očima. Býk se přibližoval blíž a blíž a oni se obávali, že

Delgado bude během jedné vteřiny mrtvý. Ale on měl v kapse onen malý dálkový ovladač... a právě v okamžiku, kdy byl býk vzdálený jen na délku paže, stiskl tlačítko v kapse – nikdo to neviděl – a býk se zastavil, jako by náhle zamrzl; jako socha.

Od té doby Delgado experimentoval s mnoha zvířaty a také s člověkem; a jeho závěr je, že to, co on dělá s elektrodami, dělají náboženství formováním. Již od útlého dětství formuješ dítě tím, že pokračuješ v opakování – opakování určité myšlenky, která se usazuje blízko jeho centra inteligence a toto centrum popohání, aby něco dělalo, nebo nedělalo.*

Delgadoův experiment může demonstrovat nebezpečí pro lidstvo. Může být zneužit politiky. Jakmile se narodí dítě, je třeba mu v nemocnici do lebky blízko inteligenčního centra vložit malou elektrodu a centrální ovládací systém se už postará o to, aby se nikdo nestal revolucionářem; z nikoho se nestane rebel.

Nikdy si ani neuvědomíš, jestli máš něco do hlavy implantované, nebo ne. A dálkový ovladač dokáže velmi dobře ovládat. Z Moskvy lze ovládat i celé Rusko. Náboženství dělají totéž a velmi krutým způsobem.

* *Přeprogramuj svůj mozek na lásku*, L. Marsha, Eugenika – pozn. vyd.